

07-06-2025

† Ψυχοσάββατον.

Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος
κεκοιμημένων ὄρθοδόξων Χριστιανῶν.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
Θεοδότου Ἅγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, ψάλλομεν εἰς
Ἡχον πλ. δ' τό, Ἀλληλούϊα ἐκ γ'
Ἡχος πλ. δ'

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλλη-
λούϊα.(δῆς)

Σπίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω,
καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἀλληλούϊα, γ'

Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα, γ'

Ἀπολυτίκιον

Ἡχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
διούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα...

Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθε-
ντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ
ἡμῶν.

Ἡχος πλ. δ'

Καὶ νῦν...

Ϲὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν,
καὶ πρέσβην εὐπρόσδεκτον, πρός,
ὅν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Εἰς τὴν α' Σπιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικά

Ὕχος πλ. β' Ἀγγελικαὶ μυνάμεις

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ
σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ
τοὺς Μάρτυρας· καὶ ἵσταντο χοροὶ
τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχο-
ντες τῆς νίκης· ἔξεστησαν
τυράννους καὶ βασιλεῖς οἱ σοφοὶ,
καθεῖλον τὸν Βελίαρ ὅμολογία
Χριστοῦ. Ό ἐνισχύσας αὐτοὺς
Κύριε δόξα σοι.

Σπίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἄγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες
οἱ Ἅγιοι, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης
παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργη-
σαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων,
ἔδεξαντο στεφάνους τῆς ἀφθαρ-
σίας· δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Τοῖς Άγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς.

Τῶν Άγίων σου ἡ μνήμη Κύριε,
ἀνεδείχθη ὡς Παράδεισος ὁ ἐν
Ἐδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀγάλλεται
πᾶσα ἡ κτίσις, καὶ παράσχου ἡμῖν,
τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Νεκρώσιμον

Ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν,
καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, οὓς προ-
σελάβου Ἰησοῦ, εὔσεβῶς κοιμη-
θέντας κατάταξον, ὡς εύδιάλλα-
κτος Θεός, καὶ ἔμπλησον τοῦ ἀνε-
σπέρου σου φωτός, καὶ τῆς ἐπου-
ρανίου σου χαρᾶς ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ο τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἥλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἔκουσίᾳ βουλῇ, λάμψας ἐν τῷ Σταυρῷ ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὑρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή, ὁ πάντα σαφῶς οἰκονομήσας Θεός, δόξα σοι.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ὕχος πλ. α'

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἅγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρων κάγω, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἄγιοι, καὶ ἀῖδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενῶς, μάρτυρες, αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ οἱ τὸν σταυρὸν, ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ὅτιοί μασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ο πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἦς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὅμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκών εἰμι, τῆς ἀρόρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σῇ εὔσπαγχνίᾳ, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἅγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα... Τριαδικὸν

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὔσεβῶς ὑμνήσωμεν βιωντες· Ἄγιος εἰ̄, ὁ Πατήρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Γίδος καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἣς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὗροιμεν

Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

Ἄλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι δὲ Θεός. (γ')

Νεκρώσιμον Κάθισμα. Ἡχος πλ. α'

Ἄναπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν...Θεοτοκόν

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστὲ ὁ Θεός, Γίοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με δὲ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειφον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ δὲ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων δὲ Θεὸς, δὲ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην δὲ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιῶν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. β'

Ο Είρμος.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καθιορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ὥδην, ἐβόα, ἄσωμεν. (*Δις*)

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτής καὶ Κύριος, οὗπερ πάντων τῶν ἐν γῇ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπταυσον.

Σπίχ. **Λ**ίψιν ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Υπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὅμοιος, καὶ μεγέθους, ἄπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσῃς οὓς μετέστησας.

Δόξα...

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον εὔσπλαγχνε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἄγνη Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερρὰ ὑπέρμαχε, ἰκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων

πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρητον.

Ωδὴ γ'

Ὕχος πλ. β'

Ο Είρμος.

Ούκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου. (*Δις*)

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ισχὺς δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἔξεσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σὲ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπταυσον.

Σπίχ. **Λ**ίψιν ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ϲὺ μόνος εἰς ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῇ, ρῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα...

Ἄπασης γῆς ὁ ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου χραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας ἀεί, ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ρῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὕχος πλ. β'

Ο Είρμος τῆς γ' Ωδῆς.

Ούκ ἔστιν ἄγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καθίσματα Ἡχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ο τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῷ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὅμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἅγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἡ οἰκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπταυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλαχτος, Δέσποτα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεοιν παρέχων αὐτοῖς, ὃν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοι σου.

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαριστήριον αὖνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γάρ ὥφθης σκέπη, ὅμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογίζούσης καμίνου, ὁυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζωσοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ωδὴ στ'.

Ἡχος πλ. β'. Ὁ Είρμος.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθιορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὔδιῷ λιμένι σου προσδραμὼν βιώσοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθιρᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπταυσον, Σωτερ ἀθάνατε· εἰ γάρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἔκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σὲ Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπέρ αὐτῶν, Ἄλληλούϊα.

Ὥ Οἶκος

Ἄυτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπών μοι· Ὅτι γῆ εῖ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ πορευόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὡδὴν τό, Ἄλληλούϊα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Τερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Σπίχαι

Χεὶρ Θεόδοτον, ἦν Θεοῦ χεὶρ ἔγράνοι,

Θεῷ διτὸν τίθησι, πλήξασα ξίφει.

- Θεόδοτος ἐβδομάτη τυθεὶς ἔλενούρανὸν εύρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἅγιών γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Σπίχαι

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Λυκαρίωνος.

Σπίχαι

Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,

Ἐναντὶ τοῦ κείροντος οἴον ἀρνίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰωάννης ξίφει τελειοῦνται.

Σπίχαι

Ἰωάννην τέμνουσι σὺν Ταρασίῳ
Οὐ πρὸς τέμνον ἐκταραχθέντας
ξίφοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχαι

Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ
στέφους,

Ο πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε
πλέκειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ο. Ὅσιος Ἀνθιμος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχαι

Ἀνθην ἐνεγκὼν Ἀνθιμος χριστοῦ
βίου,

Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν
φύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχαι

Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου,

Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου
τέλος.

Τυπόμυημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εύσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Σπίχαι.

Άμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε, τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος, Ἄμην.

Ο Είρμος τῆς η' Ωδῆς. Ἡχος πλ. β'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἵδιον γάρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

TIMIΩΤΕΡΑ

(**Ἡχος πλ. β'**)

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδιον

γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἐ**ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ἀ**ντελάβετο Ἰσραὴλ πατὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ὕχος πλ. β'. Ωδὴ θ'.

Ο Εἱρμὸς

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὑφημεῖν πρὸς ἀξίαν· ἵλιγγιᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμεῖν σε Θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἴδας τὸν ἔνθεον ὑμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἴ προστάτις· σὲ μεγαλύνομεν.

Ὕχος πλ. β'.

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ

μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος γ'

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Μνήμην τελοῦντες πάντων, τῶν κοιμηθέντων ἐν Χριστῷ, καὶ τελευταίας ἡμέρας, μνήμην ποιήσωμεν πιστοί, ὑπὲρ ἡμῶν τε κάκείνων, Χριστὸν ἀεὶ δυσωποῦντες.

Θεοτοκίον

Ὕχος γ'

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς...

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ δῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΑΙΝΟΙ. Ὕχος πλ. β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοί αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν Αἰνούς

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος πλ. β'. Ή ἀπεγνωσμένη

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φοιβερὸν τὸ τέλος τὸ τοῦ θανάτου, καὶ φρικτὴ ἡ κρίσις ἡ τοῦ Δεσπότου· τὸ πῦρ γὰρ τὸ ἀσβεστον ηύτρεπισται ἐκεῖσε, σκώληξ ἀκοίμητος κολάζων, καὶ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, σκότος ἔξωτερον ὑπάρχει, καὶ αἰωνία δίκη· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἔξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπταυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπίχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Πάντες οἱ τῷ βίῳ προστετηκότες, δεῦτε ἐν τοῖς τάφοις ἔξεστηκότες, ἐγκύψατε, ἵδετε τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην, ποῦ νῦν τοῦ σώματος τὸ κάλλος, καὶ ἡ δόξα τοῦ πλούτου; ποῦ δὲ ἡ ἔπαρσις τοῦ βίου; ὅντως μάταια πάντα· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἔξελέξω ἐκ τῶν προσκαίρων ἀνάπταυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπίχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ

Νῦν ἐπὶ τὸν τάφον δὲ πίθηκον, νῦν δὲ ἐν πορφύρᾳ φθιρὸν ὑπέδυ· οὐκ ἔτι ἐν θρόνῳ γάρ, ἀλλ' ἐν μνήματι κεῖται, ἵδε, ἔξελιπε, τὸ βασίλειον κράτος, ἵδε, ὡς ὄνταρ, τῶν ἀνθρώπων, παροδεύει δὲ βίος· διὸ κράξωμεν πρὸς τὸν Σωτῆρα· Οὓς ἔξελέξω ἀνάπταυσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σπίχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πάντας τοὺς ἐνθένδε μετατεθέντας, ἐπὶ αἰωνίου ζωῆς ἐλπίδι, καὶ βίον ἀλλάξαντας παντοίῳ Σῶτερ τρόπῳ, πᾶσαν κατάστασιν καὶ γένος, καὶ πᾶσαν ἡλικίαν, ἄνδρας δόμοῦ τε καὶ γυναῖκας, καὶ ἀρτίτοκα βρέφη, ὡς φιλάνθρωπος, ἐν κόλποις τάξον, τοῦ Ἀβραάμ τε καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί... Ὁχος β'

Ώς ἄνθος μαραίνεται καὶ ὡς ὄνταρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἥχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ πάντες ἀναστήσονται, πρός τὴν σὴν ὑπάντησιν Χριστὲ ὁ Θεός, τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἅγιων σου κατάταξον σκηναῖς τὰ τουτῶν ἐγκλήματα παριδὼν ἀγαθέ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν Ὁχος πλ. β'

Ϲὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ τοὺς Προφήτας ἔξαποστείλας ἡμῖν προφητεῦσαί σου τὴν παρουσίαν, καὶ Ἀποστόλους κηρῦξαι σου τὰ μεγαλεῖα· καὶ οἱ μέν, προεφήτευον τὴν ἔλευσίν σου, οἱ δέ, τῷ βαπτίσματι ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, Μάρτυρες δὲ ἔτυχον δόξης ἐκ τούτων, καὶ πρεσβεύουσιν ἐκτενῶς σοι τῷ Δεσπότῃ, σὺν τῇ τεκούσῃ σε Μητρί. Ἀνάπταυσον δὲ Θεὸς ψυχάς, ὃς προσελάβου, καὶ ἡμᾶς καταξίωσον τῆς

βασιλείας σου, δ Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, δ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

‘Ο προεστώς:

Cοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, δ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

‘Ο Αναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε δ Θεός, δ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δ Γίός τοῦ Πατρός, δ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ δόνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα·

Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ δ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτη ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Cοὶ πρέπει αἷνος, Σοὶ πρέπει ὑμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἰς τὸν Στίχον

Σπιχηρὰ Προσόμοια Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους

Ἄχιος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι

Ἐχων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εύσπλαγχνίαν καὶ πηγὴν

άκενωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τοὺς πρὸς σὲ Δέσποτα, μεταβέβηκας, ἐν γῇ ζώντων κατασκήνωσον, εἰς τὰ σκηνώματα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ πιθούμενα, κατάσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηγεκῶς διαμένουσαν· σὺ γὰρ ὑπὲρ πάντων, ἔξεχεας τὸ αἷμά σου Χριστέ, καὶ ζωηφόρῳ τιμήματι, κόσμον ἔξηγόρασας.

Σπίχ. Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβοι Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἔκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπήγασας, καὶ τρυφὴν ἀἴδιον, πιστοῖς δέδωκας, θεϊκὴ Δέσποτα, εὔσπλαγχνίᾳ μόνε, πανοικτίρμον ἀναμάρτητε ἐν ᾧ δεόμεθα, τοὺς κεκοιμημένους κατάταξον, ἐλπίδι ἀναστάσεως, λύσιν τῶν πταισμάτων δωρούμενος, ἵνα διὰ πάντων ὑμνήται σου τὸ ἄνομα Χριστέ, καὶ σεσωσμένοι δοξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου.

Σπίχ. Λίψας φυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἔξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δεσπόζοντα, σὲ Χριστὲ γινώσκοντες ἴκετεύομεν, τοὺς πιστοὺς διούλους σου, τοὺς πρὸς σὲ τὸν μόνον, εὔεργέτην ἐκδημήσαντας, αὐτὸς ἀνάπτασον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάνθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἅγιων λαμπρότησι, θελητὴς ἐλέους· ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὓς κατ’ εἰκόνα σου ἐπλασας, μόνε πολυέλεε.

Δόξα Πατρί... Ἡχος πλ. β'

Ἄλγος τῷ Ἀδὰμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτε ὅφις ἵὸν ἔξηρεύξατο· δι’ αὐτοῦ γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἄνθρωπον· ἀλλ’ ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ ἀνάστασιν ἡμῖν ἐδωρήσατο· πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν· Φεῖσαι Σωτήρ, καὶ οὓς προσελάβου, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπτασον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον

“**Ἡχος πλ. β'.** Ολην ἀποθέμενοι

Ὕφης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία, καὶ Θεὸν ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, καὶ βροτοῖς ὁρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ δὲ ὑποστάσει ἀγνή, αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ παρθένον ἄμωμον καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα, φυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν πίστει κοιμηθέντων ἐν φωτί, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Πληρωθέντων τῶν ἀποσπίχων ὁ ιερεὺς λέγει.

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογείσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου “Γψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἐλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

“**Ο Αναγνώστης:** Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς
ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ
ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον,
Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά
σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ. ὁ ἴερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ
Άγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

ὁ ίερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πα-
τρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ Άγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Ἄ**μήν.

Ἀπολυτίων

Ὕχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
διούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα

ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Ὕχος πλ. δ'**

Сὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν,
καὶ πρέσβην εὔπρόσδεκτον, πρός,
ὅν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε
ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Καθημερινῶν)

Ἄντιφωνον Α'. **Ὕχος β'!**

Σπίχ. **Ἄ**γαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι
τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνοματί¹
σου, "Ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Τ**οῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ
τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Σπίχ. **"Ο**τι εὔφρανάς με, Κύριε,
ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσο-
μαι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Σπίχ. **"Ο**τι εύθὺς Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἄντιφωνον Β'. **Ὕχος πλ. β'**

Σπίχ. **Ο** Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. **Κ**αὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἵτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Σπίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ...

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίδες καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ὕχος β'.

Σπίχ. α! **Δ**εῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Σπίχ. **Ο**τι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίδε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός...

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίδε Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ϕάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. δ'

Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον Νεκρώσιμοι

Ὕχος πλ. δ'

Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')**
**Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.**

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.**

**Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
Δύναμις.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπόστολος

Προκείμενον ἥχος πλ. β'.

**Ἄι ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.**

**Σπίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξο-
μαι, ὁ Θεός μου.**

**Πρὸς Θεσσαλονικεὶς Α' Ἐπι-
στολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.**

(Κεφ Δ' 13-17)

**Ἄδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν
περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυ-
πῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ
ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν
ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη,
οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας
διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἀξει σὺν αὐτῷ.
Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ
Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ πε-
ριλειπόμενοι, εἰς τὴν παρουσίαν
τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς
κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν
κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου,
καὶ ἐν σάλπιγgi Θεοῦ, καταβήσε-
ται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν
Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον,
ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλει-
πόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπα-**

γησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντη-
σιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω
πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἄλληλούϊα. (γ'). Ἡχος πλ. β'.

**Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω, καὶ
προσελάβοι.**

**Σπίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου**

Εἰς τὸ Εξαρέτως

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερούβειμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.**

Κοινωνικόν

**Μακάριοι, οὓς ἔξελέξω καὶ προ-
σελάβοι, Κύριε, καὶ τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ἄλληλούια**

Μετὰ τὴν Θείαν Κοινωνίαν.

Ἀπολυτίκιον

Ὕχος πλ. δ'

**Ο βάθει σοφίας φιλανθρώπως
πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον
πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ,
ἀνάπταυσον Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα
ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ὕχος πλ. β'

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἀν ὑμνήσωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἥξισας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Άλληλουΐα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (*τρίς*).

Εἶτα Ψάλλονται τὰ Τροπάρια.
Ὕχος δ^ν.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὰς ψυχὰς τῶν δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπταυσον, φυλάττων αὐτὰς εἰς τὴν μακαρίαν ζωήν, τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Στίχος: Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπταυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Γεω, καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

Сὺ εῖ ὁ Θεός, ὁ καταβὰς εἰς Ἀδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, Σῶτερ, ἀνάπταυσον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Η μόνη ἀγνὴ καὶ ἄχραντος παρθένος, ἡ Θεόν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ο ιερεύς· **Ε**λέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο χορός· **Κ**ύριε, ἐλέησον (*γ'*).

Ο ιερεύς· **Ε**τι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὁρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τεκνῶν, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὃν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο χορός· **Κ**ύριε, ἐλέησον (*γ'*).

Ο ιερεύς· **Ο** πως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ο χορός· **Κ**ύριε, ἐλέησον (*γ'*).

Ο ιερεύς· **Τ**ὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεσιν τῶν ἔαυτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο χορός· **Π**αράσχου, Κύριε.

Ο ιερεύς· **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεύς **τὴν εὐχήν.**

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ χαρισάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπταυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὔσεβῶς ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάρχων, Ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάπιπων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνῃ, λύπῃ καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἡ ἔργῳ ἡ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσει· σὺ γάρ μόνος ἔκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Οτι σύ εἴ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν κεκοιμημένων καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο ιερεύς· **Ἄ**ιωνία σας ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν. (*γ'*).

Ο α'χορός· **Ἄιωνία ἡ μνήμη (*γ'*).**

Εύλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ο Ἀναγνώστης: **Δ**όξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἅγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Κύριε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου (*τοῦ ναοῦ*)· τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἰωνῆς· τοῦ ἀγίου (*τῆς ἡμέρας*), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ὑμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ὑμᾶς.

·Ο Αναγνώστης: Λαζαρίδης.

·Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Τεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.